

නොනවතින විප්ලවය යනු කුමක්ද?- මූලික ප්‍රශ්න

ලියෝන් ට්‍රොට්ස්කි.

1. පන්ති සටනේ හා න්‍යායික අරගලයේ විකාශනය තුළින්, නොනවතින විප්ලව න්‍යාය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මුළුමනින්මත් තීරණාත්මකවත් රුසියානු මාක්ස්වාදීන්ගේ අතිත මතභේදයන් පිළිබඳ මතක සටහන්වල මට්ටමෙන් ඔබ්බට නැංවී පළල් වශයෙන් ජාත්‍යන්තර විප්ලවයේ ස්වරූපය, අභ්‍යන්තර සම්බන්ධතාවයන් හා විධික්‍රමය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් බවට පෙරලී ඇති නිසා, එය කෙරේ සෑම මාක්ස්වාදියෙක්ම සිය අවධානය යොමු කරවිය යුතුව තිබේ.
2. පමාචී සිදුවන වර්ධනයෙන් යුත් රටවල් සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන් විජිත හා අර්ධවිජිත රටවල් සම්බන්ධයෙන්, නොනවතින විප්ලව න්‍යාය ඉස්මතු කරන කරුණ වන්නේ, එම රටවල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා ජාතික විමුක්තිය දිනා ගැනීමේ කාර්යයන්ට පරිපූර්ණ වූත්, අව්‍යාජ වූත්, විසඳුමක් ඇති විය හැක්කේ යටත්වූ ජාතියේ නායකයා වශයෙන් - අන් සියල්ලටම වැඩියෙන් ගොවි ජනතාවගේ නායකයා වශයෙන් - නිර්ධන පන්තිය පිහිටුවන ඒකාධිපතිත්වය තුළින්ම පමණකි යන්නය.
3. කෘෂිකාර්මික ප්‍රශ්නය විසින් පමණක් නොව ජාතික ප්‍රශ්නය විසින් ද පසුගාමී රටවල ජනගහණයෙන් අතිමහත් බහුතරය වන ගොවි ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවය තුළ, අසමසම ස්ථානයක් පිරිනමනු ලැබේ. කම්කරු පන්තිය ගොවි ජනතාවත් සමග ඇතිකර ගන්නා සන්ධානයකින් තොරව ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවයේ කාර්යයන් ඉටුකිරීම තබා බැරෑරුම් ලෙස ඉස්මතු කිරීමවත් කළ නොහැකිය. එනමුත් ජාතික-ලිබරල් ධනේශ්වරයේ බලපෑමට විරුද්ධව, සමහන් කළ නොහැකි අරගලයක් තුළින් හැර, වෙන කිසිම විධියකින් මෙම පන්ති දෙක අතර සන්ධානය ගොඩනැගිය නොහැකිය.
4. එක් එක් රටෙහි විප්ලවයේ ප්‍රථම අතුරු අවධීන් කුමක් උවත්, කම්කරු පන්තිය හා ගොවි ජනතාව අතර විප්ලවීය සාක්ෂාත් කිරීම කල්පනය කළ හැක්කේ, කොමියුනිස්ට් පක්ෂය තුළ සංවිධානය වූ කම්කරු පන්තික පෙරටු බලඇණියේ දේශපාලනික නායකත්වය යටතේ පමණක්මය. අනෙක් අතට මින්

අදහස් වන්නේ, ගොවි ජනතාව සමග සන්ධානය මත පදනම් වූ, එසේම, සියල්ලටම පළමුව ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවයේ කථිකයන් ඉටුකරන්නා වූ, කම්කරු පන්ති ඒකාධිපතිත්වය තුළින් පමණක්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවය ජයග්‍රහණය කිරීම ගැන සිතිය හැකි වන බවයි.

5. ඓතිහාසික වශයෙන් තක්සේරු කිරීමේදී, බෝල්ෂේවික්වාදයේ පැරණි සටන් පාඨය වූ ‘කම්කරු පන්තියේ හා ගොවි ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ඒකාධිපතිත්වය’ තුළින් ප්‍රකාශිත වූයේ හරියටම, කම්කරු පන්තිය, ගොවි ජනතාව හා ලිබරල් ධනේශ්වරය අතර වන ඉහත සංලක්ෂණය කරන ලද සම්බන්ධතාවයයි. ඔක්තෝබරයේ අත්දැකීම් මගින් මෙය තහවරු කෙරී ඇත. එහෙත් විප්ලවවාදී පෙරමුණ ඇතුළත කම්කරු පන්තිය හා ගොවි ජනතාවන් අතර වන අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතාවන් කෙබඳු වේද යන ගැටලුව ලෙනින්ගේ පරිණි සූත්‍රය විසින් කල් තබාම සමථයකට පත් කොට නොතිබුණි. වෙනත් ලෙසකින් කීවොත්, ඓතිහාසික අත්දැකීම් ක්‍රියාදාමය තුළින් වඩාත් නිවැරදි ගණිතමය ප්‍රමාණාත්මකයන් ලැබ පරිපූර්ණ විය යුතු එක්තරා විප්ලව ගණිතමය ගුණයක් මෙම සූත්‍රය නිතාමතාම දරා සිටියේය. කෙසේ නමුත්, කිසිදු වැරදි අර්ථ නිරූපනයකට ඉඩ නොතබන අන්දමේ තත්වයන් යටතේ ලැබූ ඓතිහාසික අත්දැකීම් විසින් පෙන්වා දෙනු ලැබුණේ, ගොවි ජනතාවගේ විප්ලවවාදී කාර්ය භාරය මොන තරම් විශාල උවත් ඊට ස්වාධීන කාර්ය භාරයක් වනු නොහැකි බවයි; නායකත්වයක් දෙන කාර්ය භාරයක් වීමට නම් එතරම්වත් නොහැකි බවයි; ගොවියා එක්කෝ කම්කරුවා නැතහොත් ධනපතියා අනුගමනය කරයි. මෙයින් අදහස් වන්නේ ‘කම්කරු පන්තියේ හා ගොවි ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ඒකාධිපතිත්වය’ යන්න සංකල්පනය කළ හැක්කේ ගොවි ජනතාව (කම්කරු පන්තියේ) පසු පසට ගෙන මෙහෙයවන **කම්කරු පන්ති ඒකාධිපතිත්වයක්** හැටියට පමණක් බවයි.

6. පන්ති අන්තර්ගතයෙන් කම්කරු පන්ති ඒකාධිපතිත්වයට වෙනස්වූ පාලන ක්‍රමයක් හැටියට කම්කරු පන්තියේ හා ගොවි ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ඒකාධිපතිත්වයක් ඇතිකළ හැකි වන්නේ ගොවි ජනතාවගේ උවමනාවන් හා පොදුවේ සුලු ධනේශ්වර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ උවමනාවන් ප්‍රකාශිත කරන **ස්වාධීන විප්ලවවාදී පක්ෂයක්** - එනම්, කම්කරු පන්තියේ උපකාරය ඒ හෝ මේ ප්‍රමාණයට ලැබ බලය අල්ලා ගැනීමෙහි සමත් පක්ෂයක් -

ගොඩනැගීමේහි හැකියාව ඇත්නම් පමණි. මුළු නූතන ඉතිහාසය, විශේෂයෙන් පසුගිය විසිපස් වසර තුළ රුසියානු අන්දකීම තහවරු කරන අයුරු, ගොවි ජන පක්ෂයක් ගොඩනැගීමේ මාවතෙහිදී මතු වන ජය ගත නොහැකි බාධකය වන්නේ සුලු ධනේශ්වරයේ පවතින ආර්ථික හා දේශපාලනික ස්වාධීනත්වයෙන් තොර බවත් එහි ඇති ගැඹුරු අභ්‍යන්තර විභේදනයත් ය. මෙම කාරණාව හේතු කොට ගෙන සුලු ධනේශ්වරයේ (ගොවි ජනතාවගේ) ඉහළ කොටස්, සියලුම තීරණාත්මක අවස්ථාවන්හිදී, විශේෂයෙන්ම යුද්ධයේ දී හා විප්ලවයේ දී මහ ධනේශ්වරය හා එක්ව ගමන් ගන්නේය. පහළ කොටස් කම්කරු පන්තිය හා එක්ව ගමන් ගන්නේය. මේ අනුව අතරමැදි කොටසට මේ අන්ත දෙක අතරින් එකක් තෝරා ගැනීමට බල කෙරෙන්නේය. කෙරෙන්නීවාදය හා බෝල්ෂෙවික් බලයට ද ක්වෝමින්ට්ෂනය හා කම්කරු පන්ති ඒකාධිපතිත්වයට ද අතර අතරමැදි අවධියක් ඇත්තේ නැත; නිබිය හැක්කේද නැත; එනම් කම්කරුවන්ගේ හා ගොවියන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ඒකාධිපතිත්වයක් නිබිය හැක්කේ නැත.

- 7. ඉතිහාසය විසින් කලකට පෙරදී හා අවසාන වශයෙන් ක්ෂය කොට දැමුණු කම්කරු පන්තියේ හා ගොවි ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ඒකාධිපතිත්වය යන සටන් පාඨය පෙරදිග රටවල් මත වැපිරීමට කොමින්ට්‍රිනය (කොමියුනිස්ට් ජාත්‍යන්තරය) දරන ප්‍රයත්නයෙන් ඇතිවිය හැක්කේ ප්‍රතිගමී ප්‍රතිඵලයක් පමණක්ම ය. මෙම සටන් පාඨය කම්කරු පන්තියේ ඒකාධිපතිත්වය යන සටන් පාඨයට ප්‍රතාවිරුද්ධව මතුකරන තාක් දුරට දේශපාලනිකව හේතුකාරක වන්නේ කම්කරු පන්තිය සුලු ධනේශ්වර ජන කොටස් තුළ දියකර දැමීමටත් ඒ අනුව ජාතික ධනේශ්වරයට නායකත්වයට පත්වීමට ඉතාම මහෝපකාරී වන තත්ත්වයක් මතු කර දීමටත් එහි ප්‍රච්චල වශයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවයේ කඩා බිඳ වැටීමටත්ය. කොමින්ට්‍රිනයේ ක්‍රියාමාර්ගයට මේ සටන් පාඨය ඇතුළු කිරීම මාක්ස්වාදයන් බෝල්ෂෙවික්වාදයේ ඔක්තෝම්බර් සම්ප්‍රදායත් කෙළින්ම පාවාදීමකි.
- 8. ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවයේ නායකයා හැටියට බලයට පත්වන කම්කරු පන්ති ඒකාධිපතිත්වය, නොවැලැක්විය හැකි ලෙසත් ඉතා ඉක්මනින්, ධනේශ්වර දේපොළ අයිතීන් තුළට ගැඹුරු ලෙස කපා ගෙන යාම හා සම්බන්ධිතව සපුරාලිය යුතු වන කාර්යව්‍යයන්ට මුහුණ දෙයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවය

කෙලින්ම සමාජවාදී විප්ලවය කරා වැඩෙයි. ඒ අනුව එය නොනවතින විප්ලවයක් වෙයි.

9. කම්කරු පන්තිය බලය අල්ලා ගැනීම විප්ලවය සම්පූර්ණ කරනවා නොව, එය ආරම්භ කරනවා පමණි. සමාජවාදය ගොඩ නැගීම ග්‍රහණය කළ හැක්කේ ජාතික හා ජාත්‍යන්තර පරාමාණව සිදුවන පන්ති අරගලයේ අන්තිවාරම මත සිට පමණි. ලෝක ක්ෂේත්‍රයෙහි ධනපති සබඳතාවන් අතිමහත් ලෙස වැඩි පවතින තත්ත්වයන් යටතේ මෙම පන්ති අරගලය නො වැළැක්විය හැකි ලෙසම පිපිරීම් කරා, එනම්, අභ්‍යන්තර වශයෙන් සිවිල් යද්ධි හා භාහිර වශයෙන් විප්ලවවාදී යද්ධි කරා යොමු විය යුතු ය. දිනකට පෙර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විප්ලවය සම්පූර්ණ කළ පසුගාමී රටක් සම්බන්ධයෙන් චුවන්, දිගු කලක් තිස්සේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා පාර්ලිමේන්තුවාදය පැවති පැරණි ධනපති රටක් සම්බන්ධයෙන් චුවන් සමාජවාදී විප්ලවයේ නොනවතින ස්වභාවය ඇති වන්නේ මේ නිසාය.

10. ජාතික සීමාවන් තුළ සමාජවාදී විප්ලවය සම්පූර්ණ කිරීමක් ගැන සිතීමට වත් නොහැකිය. ධනේශ්වර සමාජයේ අර්බුදයට එක් මූලික හේතුවක් වන්නේ, එම ධනේශ්වර සමාජය විසින් නිර්මාණය කෙරුණු නිෂ්පාදන බලවේගයන් තවදුරටත් ජාතික රාජ්‍යයේ රාමුව තුළ කොටු කර තැබීමට නො හැකි වීම යි. එක් අතකින් මින් ගලා එන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී යද්ධි යි; අනෙක් අතින් ධනේශ්වර යුරෝපා එක්සත් ජනපදයක් පිළිබඳ මනෝ රාජ්‍යය යි. සමාජවාදී විප්ලවය ජාතික තලය මත ඇරඹේ; ජාත්‍යන්තර තලය මත විකසිත වේ; ලෝක තලය මත පූර්ණත්වය ලබයි. මේ අනුව සමාජවාදී විප්ලවය වචනයේ නව හා පුළුල් අර්ථයකින් නොනවතින විප්ලවයක් බවට පත් වෙයි. එය පූර්ණත්වය ලබන්නේ අපේ පෘථිවි තලය මත ම නව සමාජය ලබන අවසාන ජයග්‍රහණය තුළින් පමණි.

11. ඉහත දක්වන ලද ලෝක විප්ලවයේ විකාශනය පිළිබඳ රේඛා මාත්‍ර සටහන, කොමන්ටර්නයේ වත්මන් ක්‍රියා මාර්ගය විසින් පණ්ඩිතමානී හා අජීව වර්ගීකරණයක ස්වරූපයෙන් මතු කෙරෙන සමාජවාදය සඳහා ‘මේරූ හෝ නො මේරූ’ රටවල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය අහෝසි කර දමයි. ධනපති ක්‍රමය විසින් ලෝක වෙළඳ පොළක් ලෝක ශුම විභජනයක් ලෝක නිෂ්පාදන බලවේගයන්

නිර්මාණය කර ඇති තාක් දුරට, එය ලෝක ආර්ථිකය සමස්ථයක් වශයෙන් සමාජවාදී පරිවර්ථනයට සූදානම් කර ඇත්තේය.

විවිධ රටවල් විවිධ වේගයෙන් මෙම ක්‍රියාදාමය තුළින් ගමන් ගනු ඇත. සමහර තත්ත්වයන් යටතේ පසුගම් රටවල් දියුණු රටවලට වඩා ඉක්මනින් කම්කරු පන්ති ඒකාධිපතිත්වය කරා ආ යැකි වුවද ඒ රටවල් සමාජවාදය කරා එනු අරත්තේ, දියුණු ධනපති රටවලට පසුවය.

ගොවි ජනතාව එකමුතු කොට බලය ගැනීමට තරම් සෑහෙන සූදානමක් නොමැති කම්කරු පන්තියක් සහිත පසුගම් විපිත හෝ අර්ධ විපිත රටක් ඒ හේතුව නිසාම ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවය අවසානයක් කරා ගෙන ඒමට අසමත් වෙයි. අනෙක් අතට, ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවයේ ප්‍රතිඵලය වශයෙන් බලය තමන් අතට දිනාගත් කම්කරු පන්තියක් සිටින රටක (කම්කරු පන්ති) ඒකාධිපතිත්වයේත් සමාජවාදයේත් ඉතික්ඛිති ඉරණම, අවසාන විග්‍රහයේ දී තීන්දු වන්නේ, ජාතික නිෂ්පාදන බලවේගයන් මත පමණක් නොවේ. ඊට වඩා එය තීන්දු වන්නේ, ජාත්‍යන්තර සමාජවාදී විප්ලවයේ වර්ධනය මත යි.

12. නොනවතින විප්ලව න්‍යායට ස්ථිරසාර ලෙසත් අවසානය දක්වාමත් විරුද්ධ වන එකම න්‍යාය වන්නේ ඔක්තෝබරයට විරුද්ධ ප්‍රතිගාමීත්වයේ මුහුණ මත නැගුණු, නව රටක සමාජවාදය පිළිබඳ න්‍යාය යි.

අපේ විවේචනයේ කස පහර යටතේ, නව රටේ සමාජවාදය පිළිබඳ න්‍යාය උපයෝග කිරීම, රුසියාවේ සුවිශේෂ ලක්ෂණ (විශාලත්වය හා ස්වාභාවික සම්පත්) කරණ කොට ගෙන සීමා කර තබීමට අපගතයන් දරන උත්සාහයෙන් සිදුවන්නේ තත්ත්වය වඩා හොඳවීම නොව වඩාත් හරක් වීමය. ජාත්‍යන්තරවාදී ආස්ථානයෙන් කැඩීම් හැම විටමත් අනිවාර්යයෙන්මත් ගමන් කරන්නේ ජාතික පරමෝද්‍යාත්වයක් පිළිබඳ සංකල්පය කරාය. එනම්, අනෙකුත් රටවලට සාක්ෂාත් කරනු නොහැකි කාර්ය භාරයක් ඉටුකිරීමට හැකිකම ලබාදෙන්නේ යැයි පැවසෙන විශේෂ විශිෂ්ටතාවන් හා ගුණාංගයන් තමන්ගේ ම රටට ප්‍රතිපදානය කිරීම කරාය.

13. රුසියානු විප්ලවයේ සමස්ත අත්දැකීමට ප්‍රතිවිරුද්ධව දිවෙන ස්ටැලින්ගේ හා බුකාරින්ගේ න්‍යාය, ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විප්ලවය සමාජවාදී විප්ලවයට පටහැණිව

යාන්ත්‍රිකව පිහිටුවනවා පමණක් නොව ජාත්‍යන්තර විප්ලවයන් ජාතික විප්ලවයන් අතර කැඩීමක් ද ඇති කරයි.

මෙම න්‍යාය, තමන් විසින් කම්කරු පන්ති ඒකාධිපතිත්වයට ප්‍රතිවිරුද්ධව මතු කෙරෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ඒකාධිපතිත්වයක් පිළිබඳ සාක්ෂාත් කර ගත නොහැකි රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කිරීමේ කර්තව්‍යයල පසුගාමී රටවල විප්ලවයන් මත පටවයි. ඒ අනුව මේ න්‍යාය (කම්කරු පන්ති) දේශපාලනය තුලට මිත්‍යාවන් හා ප්‍රබන්ධයන් ඇතුළු කරයි; පෙරදිග කම්කරු පන්තියේ බලය සඳහා අරගලය අඩපන කරයි; විපිත විප්ලවයේ ජයග්‍රහණයට බාධා කරයි.

ලෙනින්වාදය පාවා දුන් අපගතයන්ගේ න්‍යායේ දෘෂ්ටිකෝණයට අනුව, කම්කරු පන්තිය විසින් බලය අල්ලා ගැනීම ම, විප්ලවය සම්පූර්ණ වීම (ස්ටැලින්ගේ සූත්‍රයට අනුව දහයෙන් නමයක් යන ප්‍රමාණය දක්වා) හා ජාතික ප්‍රතිසංස්කරණවල යුගය විවෘත වීම සලකුණු කරයි. මේ අනුව, කුලකේවරු සමාජවාදය කරා වැඩී ඒම හා ලෝක ධනේශ්වරය 'නිර්පාක්ෂික කිරීම' පිළිබඳ න්‍යායන් දෙකම තනි රටක සමාජවාදය පිළිබඳ න්‍යායයෙන් වෙන් කළ නො හැකි ය මේ න්‍යායක් දෙක එක්කෝ එකටම පවතී නැත්නම් එකටම කඩා වැටෙයි.

ජාතික සමාජවාදය පිළිබඳ න්‍යාය විසින්, කොමියුනිස්ට් ජාත්‍යන්තරය, මිලිටරි ආක්‍රමණයන්ට විරුද්ධ අරගලය සඳහා මිණක් පාවිච්චියට ගත හැකි අතුරු ආයුධයක් මිණක් බවට පිරිහෙලා ඇත. කොමිනිට්ට්‍රියේ වත්මන් ප්‍රතිපත්තිය ද එහි තන්ත්‍රය ද නායක පුද්ගලයන් තෝරා ගැනීම ද නිර්ණිත නොවූ අතිරේක වැදගත්කමක් පමණක් දරන ඒකකයක් බවට පිරිහෙලනු ලැබීම සමඟ මුළුමනින් ම අනුරූපී වෙයි.

- 14. බුකාරින් විසින් නිර්මාණය කරන ලද කොමිනිට්ට්‍රියේ ක්‍රියා මාර්ගය උඩ සිට පහළටම සාරසංග්‍රවාදීය. ලෝක විප්ලවයේ නොනවතින ස්වභාවයෙන් වෙන් කළ නොහැකි මාක්ස්වාදී ජාත්‍යන්තරවාදය, තනි රටක සමාජවාදය පිළිබඳ න්‍යාය පාහේනට එය අසාර්ථක උත්සාහයක් දුරයි. කොමියුනිස්ට් ජාත්‍යන්තරය තුළ නිවැරදි ප්‍රතිපත්තියක් යා සෞඛ්‍ය සම්පන්න තන්ත්‍රයක්

සඳහා කොමියුනිස්ට් වාම විරුද්ධ කණ්ඩායම කරන අරගලය මාක්ස්වාදී ක්‍රියාමාර්ගය සඳහා කරන අරගලය සමඟ නොවෙත් කළ හැකි සේ බැඳී පවතී. එසේම ක්‍රියාමාර්ගය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය, අනෙක් අතට වශයෙන් නොපැහැදිලි හැකි නොනවතින විප්ලව න්‍යාය හා තනි රටක සමාජවාදය පිළිබඳ න්‍යාය යන න්‍යායයන් දෙක පිළිබඳ ප්‍රශ්නයෙන් නො වෙත් කළ හැකිය. කළකට ඉහතදී ලෙහිත් හා ට්‍රොට්ස්කි අතර වූ, ඉතිහාසය විසින් මුළුමනින්ම ක්ෂය කර දමන ලද, මත බේදයන්ගේ මට්ටමෙන් ඔබ්බට නොනවතින විප්ලවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය වැඩි ගොස් පවතී. අරගලය පවතින්නේ එක් අතකින් මාක්ස්ගේ හා ලෙනින්ගේ මූලික අදහසින් අනෙක් අතින් මාධ්‍යමිකයන්ගේ සාරසංග්‍රහවාදයන් අතර ය.

පරිවර්තනය: විජේ ඩයස්

කමිකරු මාවත ප්‍රකාශන

SWJ